

риха окончаніе-то (кое со премененія-та си чинить падежи-те), тіе местоименія да сѣ отдалечени одъ слова-та, на кои сѣ односать како падежи; напр. Стоянтъ ѣ майка велеше, вм. майка-ѣ (майтъ); майка Павелъ му предумвить; да го видишъ твой-го брата, еднакво: како майка ке ѣ кажамъ, (майтъ); бѣла Яна ѣ притекна (Янтъ); и говоритъ 'уба'а Янтъ; (тога коня дете ми го учить; помоли ся свѣти Петру); и си ѣ венча Бояна (Боянъ) и др.

Членъ одъ мѣшки-отъ родъ сѣ употребить жтъ, атъ, о, отъ. Сѣ употребватъ 1) жтъ — по край Дунавски-те мѣста до Тѣрновско; 2) атъ — по край Балкански-те северни стѣрни; 3) а — на обе-те стѣрни отъ Балкан-отъ, особено во Тракія; 4) о — одъ Сереско, доходвеемъ до Кукушко, по дѣжина-та од Родипи до Самоковско, (Софійско) и сѣ извѣртвить до северни-те стѣрни отъ Македонія; 5) отъ — на 'си-те други западни стѣрни, како Охридско, Прилепско, Битолско. Множ. число одъ мѣшки-отъ и женски-отъ родъ те (во 'си-те западни стѣрни), а тѣ (тѣ) или ти (во восточни-те).

Погоре казахме че 'си-ве почти пѣсни сѣ слушани одъ жени. Това, мислиме, ке приносить въ удивленіе 'секого, кой не знаить одъ близу наши-отъ народъ; за това не ке бѣше несовместно, ако нещо сѣ речить за народно-то хоро, това училище, кѣде сѣ усовѣршенствувала народна-та ни поезія. Въ Струга на неголеми-те празници въ 'секоя махала сѣ чинить хоро; а во големи-те, како Велигденъ, Гюргевденъ и др. 'си-те моми сѣ берать на некая градина надворъ одъ варош-отъ и чинѣтъ едно дѣлго хоро, кое водить танчарка-та со некая пѣсна. Половина одъ хоро-то ѣ помогвить на пееніе-то, а друга-та половина преземвить 'секои стихъ дури да сѣ свѣршить пѣсна-та. Тога хороходка-та или танчарка-та устѣпвить место-то си на друга-та мома, коя ѣ до нея, и коя зафащатъ да водить хоро-то; а тая сѣ фащатъ на край-отъ. Кога сѣ свѣршить друга-та пѣсна, пакъ втора-та хороходка сѣ фащатъ на край-отъ, а тая що ѣ по неа сѣ чинить хороходка; и така со редъ 'си-те моми сѣ чинатъ хороходки неколку пѣти, ако хоро-то сѣ продължи много време. Но обикновено танец-отъ повике водить тая мома, коя иматъ хубавъ гласъ и знаить многу пѣсни. Танци-те още сѣ чинатъ подъ звук-отъ одъ гайда-та, или други свирби, на кои малу по малу фати да отстѣпвить место пееніе-то. Такви народни хора сѣ чинеле и въ други-те градища како въ Охридъ, и Битоля и др. Кѣде влезе порано употребленіе-то одъ свирба-та. Въ